

[Vesterager.]

ganske mærkeligt, at Flertallet og Ministeriet ikke har vist Oppositionen den Imødekommenhed at vente med at oprette en saadan pensionsgivende Stilling, indtil vi kommer til at staa over for Revision af af Loven til næste Aar. Men det har haft saa stort et Hastværk, saa det absolut skulde gennemføres endnu i Aar, i Modsætning til alt det andet, der skulde stryges og holdes tilbage. Vi synes ikke, dette er at stille Tjenestemændene under lige Vilkaar, og derfor kan vi ikke gaa med dertil.

Husholdningsraadet's Udgifter er — følgende glørværdig Tradition — blevet fordoblet, siden vi begyndte med dette Raad, og det vil jo nok fortsætte. Det er imidlertid et Spørgsmaal, jeg ikke skal komme dybere ind paa her, det vil der være Anledning til at tage op, naar Loven kommer til Revision. Men man kan ikke sammenligne de enkelte Tilfælde, der har været henvist til, hvor vi er gaaet ind paa noget lignende, med dette. Dette er nemlig i Virkeligheden en Forsøgslov. Man vil se, hvad der kommer ud af det, og derfor synes jeg, Rigsdagen skulde sige: Vi tager Sagen op til Revision, naar den Tid kommer, og saa kan vi overveje, hvordan vi vil have hele denne Institution bygget op ogsaa i Henseende til Lønnings- og Pensionsforhold.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen om, at vi ikke skal drøfte Personer. Inden for Lønningsraadet og Lønningsudvalget har vi kun med Stillingerne at gøre, men her har vi da ogsaa et Ansvar i Henseende til at sørge for, at der er et nogenlunde ligeligt Forhold mellem de forskellige Institutioner og Stillinger. Det er det, vi har gjort, og vi er da kommet til det Resultat, at dette Forslag burde udgaa. Derfor har vi stillet vort Ændringsforslag, og jeg anbefaler meget indtrængende, at man stemmer for det.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker det ærede Udvalg for dets Indstilling, idet jeg dog maa beklage, at ikke hele Udvalget har kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Løbe-Nr. 176 vedrørende Pensionering af Formanden for Husholdningsraadet.

Før jeg gør nogle Bemærkninger om dette Forhold, vil jeg dog gerne til den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Vesterager, som saa stærkt fremhævede, at det var Udtryk for stor Imødekommenhed fra Udvalgets Side, at man havde tiltraadt dette Normeringsforslag, som det var forelagt, sige, at saa sparsomt som dette Forslag

er, betragter jeg det nu ikke som nogen særlig Indrømmelse fra Udvalgets Side. Jeg vil dog tro, at vi alle er enige om, at den Linie, der her er anlagt for Normeringen, kræves af Situationen. Det er jo saadan, at man fra alle Sider — og med Rette — i denne Tid kræver, at der vogtes meget nøje over Udgiftsforøgelser fra Statens Side, og jeg vil tro, at man ogsaa fra Oppositionens Side føler det som en ganske selvfølgelig Pligt at følge denne Linie. Jeg mener altsaa ikke, at der i dette Tilfælde er Grund til nogen særlig Tak for Imødekommenhed. Der er her Tale om en Pligt, som vi alle maa paa tage os. Ogsaa Tjenestemændene har jo, hvad der er Grund til at anerkende, stillet sig forstaaende i saa Henseende, idet man fra alle Sider inden for Tjenestemandorganisationerne har erkendt, at man ved denne Lejlighed maatte give Afkald paa alle de Fordele, som normalt plejer at være knyttet til Normeringsloven i Retning af Oprykning, nye Avancementsstillinger o. lign. Naar det ærede Medlem vil paaberaabe sig sin Imødekommenhed som en Anledning til, at jeg skulde opgive det Forslag, der er stillet vedrørende Pensionering af Formanden for Husholdningsraadet, kan jeg derfor slet ikke erkende, at det er rimeligt.

Hvad angaar selve Spørgsmaalet om Pensionering af Formanden for Husholdningsraadet, er det jo, som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, ikke nyt. Forholdet er jo det, at der til Finanslovsforslaget for 1939—40, altsaa indeværende Aars Finanslov, ved tredie Behandling blev stillet et Ændringsforslag, hvorefter Reglerne for Lønningen til Formanden for Husholdningsraadet blev fastsat. Dette Forslag var tiltraadt af hele Finansudvalget. I den Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvormed dette Forslag blev fremsendt til Finansudvalget, var der udtrykkeligt gjort opmærksom paa, at der i Forbindelse med Lønordningen vilde fremkomme Forslag om en Pensionsordning for den Formand, som var udpeget, nemlig Fru Karen Braae, der ogsaa hidtil havde fungeret som Formand for Husholdningsraadet paa Grundlag af en midlertidig Lønordning. Fru Braae har jo haft Ansettelse som Kommunalrevisor under Københavns Kommune, en betroet Stilling med en Pensionsret, der var endnu større end den Pensionsret, der her er Tale om at tilstaa hende. Fru Braae havde allerede i nogen Tid helt og holdent maattet vie sine Kræfter til Arbejdet i Husholdningsraadet, og det var nu nødvendigt at træffe Beslut-